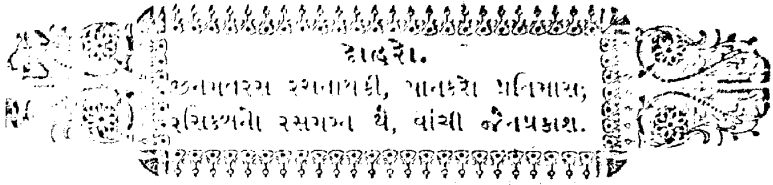

श्री जैनधर्मप्रकाश.

JAINA DHARMA PRAKASHA.

पुस्तक सं. २५. शक १८१५ भाद्र शुद्ध १५ संवत् १९५० अंक ११ मे

श्री जैनधर्मो जयति.

देवा पुत्रोथी आ पृथ्वी रत्न वती छे?

शार्ङ्गनिर्झरितप्रसम्.

जग्गी शोपर तुल्य दृष्टि दिक्कमां नित्ये ह्या नो करे;
 नो जग्गी पररत्न पीकन यदा दृग्गोथी पीयधरे;
 जग्गर थाम जगारना दृग्गिनने कित्साद अजे धरी;
 जग्गी रत्नवती धरा सक्क आ ते धर्मि रत्ने करी १*
 लज्जगी शक्य गदाधिकार लज्जना सिद्धि क्रहे न्ने गये;
 गोमे तो नदि न्ने मृगा वयनने लज्जवावता ना गये;
 शोमे छे मुण यद्र नित्य हसनेो न्होतो कृपाये करी;
 जग्गी रत्नवती धरा सक्क आ ते धर्मि रत्ने करी. २
 देणी न्नेद अदन कन्तु परणी देना न भ्रञ्छा करे;
 कन्ते नष्ट यतां देणी न्नेद जने तोथी ह्या न्ने धरे;

जग्गी रत्नवती धरा सक्क आ ते धर्मि रत्ने करी. २
 जग्गी रत्नवती धरा सक्क आ ते धर्मि रत्ने करी.

१७०

श्री जैन धर्म प्रकाश.

राजे ओ व्रत विचारां वचुर नरे सद्धर्म ने आचरि;	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी.	३
नरे देणी परसुंदरी इदि नदी जिंते कुण्डि धरे;	
राणीने निज गात पण्डेन समता सहसुद्धिने आचरे;	
वने छे निज नारी साथ सुगणी अतोप निने धरी;	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी,	४
लोकीने अति मोदमत्त मनकी नरे जिता गोणे धरे;	
जेहो नरे नवछे परिचयद तथा संक्षेप तेना करे;	
राजे सर्प प्रमाणुणी व्रतधरी पञ्चणालु ते उचरि;	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी.	५
पाणी दिक् पारमाणु नरे व्रत धरे वरुणूक पेंठे सदा;	
पाणे देशारे तुश्य ने नव यणे श्रद्धाधकी नरे कदा;	
राजे विच अकार धर्म शशिगां नरे ओक निष्ठा धरी;	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी.	६
बक्ष्या बक्ष्य विचारणे मनधरे ओगोपओगे करी;	
राणी ते व्रत आचरे नियमणी श्री धर्म जिने धरी;	
शुद्धाचार करे सधर्म धरता न साद जिने वरि.	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी.	७
ओके नरे गृध वस्त देशनि कपाले स्त्री कपाले सदा;	
रुनी धूम्रार गुणगुणान मनणी नरे न पवणे कदा;	
दामि नित्य अतये दण्ड निराने नरे अदानी अजग;	
गन्धो रत्नवती धरा सकल आ ते धर्मि रत्ने करी.	८

अणुणु.

प्रतिक्रमण.

अनुसंधान प्रष्ट १७५ मेथी.

दने पादिक प्रतिक्रमण ने दोक समुंमणे करुं. विच पत्र ३७ से ४०-४१ नी सर्प प्रतिक्रमण दररोज करणी शक्ति तथा मनां पुरीमे पादिक

પ્રતિક્રમણ.

૧૦૧

પ્રતિક્રમણ કરવાનું શું કારણ ? તેનો જીતર-સાધુ મજાગ અને આદર અતિ આરની વિશુદ્ધિને માટે નિરતર દિવસ અને રાત્રીની પ્રાને પ્રતિક્રમણ કરતા જતાં પણ પક્ષ, અતુર્માસ અને સંવત્સરના અંતને વિષે વિશેષ પ્રકારે પ્રતિક્રમણ કરે છે તે ઊત્તરીકરણ કરવાને અર્થે-દેવસી રાઈ પ્રતિક્રમણ કરતાં જતાં પણ રહેલ દોષનું નિવારણ કરવાને અર્થે સમગ્રનું જેમ તેજા-દિકવડે શરીર સંસ્કારને ક્રમ જતાં પણ ધૂમ વિલેપન અને બ્રાહ્મણદિકે કરીને વિશેષે શોભિત કરે છે તેમ અર્ધાં પણ સાધુ વિશેષ શુદ્ધિ કરે છે એમ જાણવું. એજ વાત દર્શાવતવડે સિદ્ધ કરે છે કે—

જહ ગેહં પડદિવસંપિ, સોહયં તહવિ પરુલ્લસંધીમુ ।

સોહિત્તઙ્ સંવિસેસં, एवં इहयंपि नायव्वं ॥ ૧ ॥

“જેમ ઘર પ્રતિદિવસે સાફ કરવામાં આવે છે તેા પણ પક્ષ સંધિને વિષે એટલે પર્વદિકને વિષે વિશેષ પ્રકારે—ચારે યાગ્નુથી ખુણુખોચરેથી સાફ કરવામાં આવે છે તેમ અર્ધાં પણ જાણી લેવું.”

વળી નિલ પ્રતિક્રમણ કરતાં કેટલેક અનિવાર વિસ્મૃત અમ્મ ગમેલ દોષ, કદિ સંભયો દોષ પણ બાધાદિકથી ગુરુ સમક્ષ પ્રતિક્રમ્યો ન હોય અથવા પરિણામની મંદતાથી સમ્પદ પ્રકારે પડિકમેલ ન હોય તેવા અતિઆરને પડિકમવા માટે પાક્ષિકાદિક પ્રતિક્રમણ કરવાનું છે.

પાક્ષિક પ્રતિક્રમણમાં પ્રથમ દૈનિક પ્રતિક્રમણની જેમ પ્રારંભની તે પ્રતિક્રમણ રાત્રી (વંદીતા અત) સંપૂર્ણ કરેલા પ્રથમ વિધિ કરવી. સાર પછી મુજાગિન અમાવસ્યાપાટ કરી અમાવસ્યા કરીને દેવસિયં આલોચયં પરિકમવા મુજાગરેણ અંદિસદ્ વાગવન્ પાળી મુદ્ધપત્તી પરિકમલુ? જેમ કરી આદેશ માગીનેમુદ્ધપત્તી પરિકમલનીને ત્રાંચુ દેવા પછી કમવા પ્રમાણ એવા સર્વ અનુદાન સંકળ છે એમ જાણવાને માટે સંયુદ્ધ વે ગુપ્તાદિક તેમને અમાવસ્યા સાઝ સંચુદ્ધા સ્વામણેણં અમ્મુદ્ધિઓ અમ્મિ-ત્તમ પસ્થિયયં સ્વામેઉં એમ કરી શ્રી ગુરુ આદિ ત્રણુને અથવા જે શેષ રહેલા દોષ તેા પાંચને અનુક્રમે અમાવસ્યા પાક્ષિક સૂત્રની વૃત્તિમાં સંયુદ્ધ ક્ષામણકને પ્રમાણે કરવું છે—“જયન્યથી પાક્ષિકમાં ત્રણ અથવા પાંચ, અને આમણી સંવત્સરી પ્રતિક્રમણમાં સાત અથવા તથા કન્દુદ્ધથી ત્રણુ રવાનકે સર્વે અમાવે.”

૬૭૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પછી જીભા યજ્ઞને ઇન્દ્રાકારેણ સંદિસદ્ ભગવન્ પશ્ચિમ્યં આલોચ્યમિ, ઇન્દ્રં આલોચ્યમિ જેમે પશ્ચિમ્યં૦ ઇલાદિ સૂત્ર કહીને પછી સંક્ષેપથી અથવા વિસ્તારથી પાક્ષિક અતિચાર આજોવે. પછી સંવસચિ પશ્ચિમ્યં૦ ઇલાદિ સૂત્ર કહીને જીવવાસાદિ ૩૫ પ્રાયશ્ચિત અંગીકાર કરે. ત્યાર પછી વાંદળા દમને પ્રત્યેક આગળા દેવાને માટે પ્રથમ, ગુરૂ અથવા ધીમ્ન વ્યેષ્ટ મુનિ હોય તે જીભા યજ્ઞને ક્રમિષ્ટ મુનિ પ્રત્યે નાગ અદાયુ પૂર્વક અગાવે. પાક્ષિક સૂત્રની ગુણિમાં એ પ્રમાણે કહેલું છે. શિષ્ય પુછે છે કે-શુ ગુરૂ જીહીને અગાવે? તેને જીત્તર આપે છે કે હા. અન્ય મતિઓને જણાવવા માટે ગુરૂ પ્રથમ અગાવે તે એમ જણાવવા માટે કે આ મહારાજા-ગુરૂ મહારાજ અદકાર મુદ્ધીને દ્રવ્યથી તેમજ ભાવથી અવ્યુથિયત યજ્ઞને અગાવે છે તો પછી આપણે તો અમાવતુંબ વ્યેષ્ટએ. વળી ધીમ્ન ગુરૂ સમીપે રહેતારા વ્વતિ આદિકે કરીને અત્યંત જિનમ એવા મુનિ પણ એમ ન ચિંતવે કે આ નિચા છે અને અમે જિત્તમ છીએ એટલા માટે ગુરૂ પ્રથમ અગાવે છે. ત્યાર પછી શેષ મુનિઓ દીક્ષા પર્થાયના અનુક્રમ મુજબ જે બાકી રહેલાં મુનિ અગાવે. ત્યાર પછી વાંદળા દમને “દેવશિષ્યં આલોચ્ય પડિકંતા, ઇન્દ્રાકારેણ સંદિસદ્ ભગવન્ પશ્ચિમ્યં પડિક્કમાવેહ. ઇન્દ્રં એમ કહી કરેમિત્તવે તથા દેવશિષ્યાં આલોચ્યે ભોલી અમારામણુ દમને ગુરૂ મહારાજ અથવા ગુરૂએ આદેશ આપેલ મુનિ પાક્ષિકસૂત્ર બોલે અને ધીમ્ન સર્વે કાયોત્સર્ગમાં સ્થિત યજ્ઞને સાંગજે.”

પાક્ષિકસૂત્ર કહી રહ્યા પછી મુખ્યદેવયા ભગવમ્ એ સ્તુતિ બોલી બેસીને પૂર્વ નિધિ (દૈવસિક પ્રતિક્રમણ સૂત્રની નિધિ) પૂર્વક પાક્ષિક પ્રતિક્રમણસૂત્ર (શ્રમણુસૂત્ર) સાધુ બોલે અને શ્રાવક વંદીતાસૂત્ર બોલે શેષ આશાજો તસ્સ ધર્મ્મસ્સ૦ થી જીભા યજ્ઞને બોલે. પછી કરેમિત્તવે, ઇન્દ્રાચિદાગિ કાકરસચ્ચ અને તમ્સ જિનરી અવરથ્ચ૦ બોલીને પ્રતિક્રમણુ કયા કરતાં પણ અશુદ્ધ રહેલા અનિચારોની શુદ્ધિને અર્થે આર લોગરસ ચિતવનરૂપ કાયોત્સર્ગ કરેવે. પારી પ્રગટ લોગરસ કહીને મુદ્ધપત્તી પાકલેહી. વાંદળા દમને ઇન્દ્રા૦ સમાત્ત સ્વામણેગં અમછીઓગિ અમ્મિત્તર પશ્ચિમ્યં ત્વામેઉં કહીને અગાવે. શિષ્ય પ્રશ્ન કરે છે કે-પૂર્વે સામાન્યથી તથા વિદોષથી પણ

૧ હાલમાં કાયોત્સર્ગમાં સ્થિત થવાનું પ્રવર્તન નથી.

પ્રતિક્રમણ.

૧૦૩

પાક્ષિક અપરાધ અમાનેસ છે તે છતાં વળી ફરીને આ ત્રીજીવાર શા માટે અમાવવા? ઉત્તર—હેવટે કચેલા કાયોત્કર્મમાં સ્થિત રહ્યા સત્તા શુભ એ-કાચ ભાવવડે કાંઈક અપરાધાદિ સાંભર્યા હોય તેને અમાવવા માટે ફરીને ક્ષામણુક કરે અથવા અહીં સર્વથા પાક્ષિક પ્રતિક્રમણની સમાપ્તિ થાય છે તેથી પ્રથમના ક્ષામણુક પછી કાંઈ પણ અપ્રતીતકારી થયું હોય કે વિતથ ક્રિયા થઈ હોય તો તે અહીં અમાવવાનું છે. તેમજ એ પ્રમાણે કરવાની વિધિ છે તે કર્મક્ષયની હેતુ છે અને તે અમાવતે ત્રીજા વૈયના આપધ સદશ યતાવેલી છે. ત્રીજા વૈયનું ઔપવ નેમ, રોગ સતે રોગને દષ્ટે અને રોગ ન હોય તો પુષ્ટી કરે તેમ આ વિધિ પણ દેવ છે તેનો નાચ કરે અને દોષ ન હોય તો વિતથ વૃદ્ધિ ત્રિભેરે પુષ્ટી કરે; તેથી તે કરવા યોગ્ય છે. માટે અહીં યીજો કાંઈ વિચાર ન કરવો. બાગવતી આજ્ઞા પ્રમાણ કરવી.

ચાર પછી ચાર અમાસગણુવડે સમાચારીમાં કહેલું વિધિ પૂર્વક ચાર પાક્ષિક આગળા આગે. તેમાં પ્રથમ, સગને પૂષ્પ માણુવકા^૧. અતિક્રમ્યે સતે મંગળીક નિગિરો બહુ માન અપાય છે અને કહેવામાં આવે છે કે 'અખલિત અગળાણા એવા તમારો ચારી રીતે કાળ વ્યતિક્રમ્યો. આપ્તિ-નો પણ એ પ્રમાણેજ વ્યતિક્રમ્યો' એ પ્રમાણે આચાર્યનો પાક્ષિક નિયો-પચાર ઇચ્છામી સ્વમાસમણોપિઅંચમે^૦ ઈત્યાદિ પ્રથમ ક્ષામણુક સત્વડે સાધુ તથાસ્થિતપણે કરે.

બીજો આગળે ચૈત્યવંદન અને સાધુવંદન નિવેદન કરવાને ઈચ્છતા સત્તા ઇચ્છામિ સ્વમાસમણો પુર્વિ^૦ ઇત્યાદિ પાઠ બોલે.

ત્રીજો આગળે પોતને ગુરૂ પ્રત્યે નિવેદન કરવા માટે ઇચ્છામિ સ્વ-માસમણો અહમ્મુદ્ધિઓહં તુમ્મવન્હં^૦ ઇત્યાદિ પાઠ બોલે.

ચોથે આગળે જે શિક્ષા ગ્રહણ કરી તે સંબંધી અનુચરતે બહુ મા-નતો સતો ઇચ્છામિ સ્વમાસમણો અહમપુન્વાઈ^૦ ઇત્યાદિ પાઠ બોલે.

આ ચારે પાક્ષિક ક્ષામણુમાં દરેક ક્ષામણુની પ્રાંતે તુમ્મેહિ સમં ૧ અહમતિ વંદામિ જેહ્યાહ ૨ આચરિય સંતિયં ૩ નિચ્યારમ પારમ્મહોહ ૪ એ ચાર વચનો પ્રત્યેકે ગુરૂગદારાન્ત બોલે અને શિષ્ય ઇચ્છ ઇચ્છ એમ કહે. સંબંધી પ્રાંતે ઇચ્છામો અણુમહિ એમ બોલે. (અહીં પાક્ષિક નિ-શેષ વિધિ પૂર્ણ થાય છે.)

૧ પર્વ નિશેષ.

૧૭૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ત્યાર પછી દૈવશિક્ષ પ્રતિક્રમણ સુત્ર (વંદિતા સુત્ર) ની પછી દેવાના વાંદગ્યા દેવ અને આક્રીની સર્વ વિધિ દૈવશિક્ષ પ્રતિક્રમણ પ્રમાણે સંપૂર્ણ કરે તેમાં એટલું વિશેષ છે--શ્રુતદેવતાને પાદિક સુત્રની પ્રાંતે સંભારેલ દેવાથી--મૂઝદેવતા મગવદ્ ૦ એ સ્તુતિ કહેવ દેવાથી તેના કાયોત્સર્ગને સ્થાને સુવનદેવતા નો કાયોત્સર્ગ કરે. ક્ષેત્ર દેવતાની નિરતરની સ્મૃતિમાં જુવનવું ક્ષેત્રાંતર્ગતપણું હોવાથી તત્પથી તે જુવન દેવતાની પણ સ્મૃતિ દરરોજ થાય છે તે પણ પર્ય દિવસે તેનું વિશેષ જુલુગાન કરવા માટે સાક્ષાત્ તેમનો કાયોત્સર્ગ કરે. સ્તવનને સ્થાનકે અર્જીતશાંતિ સ્તોત્ર બોલે અને ૧૬ધુ શાંતિને સ્થાનકે વૃહત્શાંતિ બોલે.

આ પાદિક પ્રતિક્રમણમાં પણ પંચવિધ આચારની વિશુદ્ધિ તેમાં કહેલા સુત્રોને અનુસારે બાણી લેવી. તે આ પ્રમાણે--જાનાદિ શુશ્રુતાનતી, પતિપતિરૂપ દેવાથી વાંદગ્યા અને સંજુદ્ધ ક્ષામણુક વિગેરેથી જાનાચારની આર લોગસ્સના કાયોત્સર્ગ પછી પ્રગટ અતુર્ગિશતિ સ્તવ કહેવાનું કરીને દર્શના ચારની, અતિચારની આલોચના-પ્રત્યેક આમણુ-તાનું અને મોટું પાદિકસુત્ર અને સગામ ક્ષામણુક વિગેરેથી ચારિત્રાચારની, અનુર્થ તપની પ્રતિ પતિ અને આર લોગસ્સના કાયોત્સર્ગાદિકનકે બાહ્ય અભ્યંતર તપાચારની, અને એ સર્વ પ્રકારને સમ્યક્ આરાધન કરવાથી નીચાચારની વિશુદ્ધિ બાણવી. આ પ્રમાણે આતુર્ગસિક અને માંવત્સરિક પ્રતિક્રમણમાં પણ સમજવું. જાનાદિ આચારના સુત્રો જે ક્રિપર બતાવ્યા છે તેથી બુદ્ધી રીતે બધાં પાદ હોય ત્યાં તે તે અચ્છની સમાચારી વિગેરે પ્રમાણ બાણવું.

ક્રતિ પાદિક પ્રતિક્રમણ ક્રમ વિધિ.

ઐમારથી અને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણનો પણ ક્રમ ક્રિપર પ્રમાણેજ જાણવો. માત્ર તામમાં ફેરફાર સમજવો એટલે બધાં બધાં 'પરિખ્યાય' કહેવાનું હોય ત્યાં ત્યાં 'અહીમાસિચ્ય' અને 'સંવત્સારચ્ય' કરેવું. કાયોત્સર્ગ ઐમારથી પ્રતિક્રમણમાં નીશ લોગસ્સનો અને સંવત્સરી પ્રતિક્રમણમાં ચાળીશ લોગસ્સનો ક્રિપરાંત મંગળીકાર્યે એક નવકાર સદિન જાણવો. આમણુ પાદિક ઐમારથીક્રમાં જે બે શેષ રહેતા હોય તે શુર્વાદિક પાંચને અને સંવત્સરીમાં સાતને બાણવા.

ક્રિપર પ્રમાણે સંમતક્રમમાં પવનમગન પતિક્રમણની સમાચારી જાણવું

૧ આ ક્રમ ક્રતાએ ક્રિપર નથી. પવનન ક્રિપરથી ક્રિપર છે.

વિશ્વાસઘાત.

૧૭૫

બી સૂર્યિકારે કહેલ સમાચારી કાઠ કાઠ સ્થાનકે જુદી રીતે દેખાય છે પરંતુ તેમ દેખાને મોદ ન કરવો કેમકે સમાચારીનું વિચિત્ર પદ્ધતિ છે.

ધૃતિ ચાતુર્માસિક સાંવત્સરિક પ્રતિક્રમણક્રમ વિધિ.

અપૂર્ણ

વિશ્વાસઘાત

કોઈ પ્રાણી આપણે વિશ્વાસ કરે તેને વિશ્વાસ આપ્યા પછી તેને ઘાત કરવો તે સમાન બીજા કોઈ ઉચ્ચ પાપ નથી. શાસ્ત્રકારે ચંડાળ બે પ્રકારના કહ્યા છે. એક જ્વલિ ચંડાળ. બીજા કર્મ ચંડાળ. કર્મ ચંડાળના ચાર પ્રકાર કહ્યા છે. ૧ ખોટી સાક્ષી પૂરનાર, ૨ બહુકાળ સુખી રીસ રાખનાર (કોંથી), ૩ વિશ્વાસઘાતિ અને ૪ કૃતઘ્ની. આ ચારેમાં વિશ્વાસઘાતિ ની મુખ્યતા છે. કર્મ ચંડાળને જ્વલિ ચંડાળ કરતાં પણ અધમ કહ્યા છે. વિશ્વાસઘાતિના સંબંધમાં એક દૃષ્ટાંત જુઓ તે વાંચક વર્ગને જાણવા માટે આ નીચે લખ્યું છે.

વિશાળા નામે નગરીમાં નંદ નામે રાજા હતો તેને જ્ઞાનુમતી નામે પટરાણી અને વિજયપાળ નામે પુત્ર હતો. રાજાને રાણીની સાથે અલંત પ્રીતી હોવાથી સભામાં આવે ત્યારે પણ તેને સાથે રાખે અને પાસે બેસારે. એક ઘડી પણ તેનો સંગ છોડે નહીં તે રાજાને એક યુદ્ધ નિવાન બહુશ્રુત નામે પ્રધાન હતો તેણે એક કદા વિચાર કર્યો કે “ રાજા આ કાચ બહુજ અણુષ્ટતુ કરે છે અને તેથી રાજસચાનું માન રહેતું નથી. આપણે રાજાને કહ્યું લાગે તેટલા માટે તેને કાંઈ કહેતા નથી પરંતુ મીઠા બોલા વૈદ્યની મનુષ્યની દેહ વિનાશ પામે છે, મીઠા બોલા સુદૃઢી પ્રાણીનો પુન્ય અંધ વિનાશ પામે છે અને મીઠા બોલા અંત્રીથી રાજ્ય વિનાશ પામે છે માટે મારે રાજાને આ અકાર્યથી પાછા વળવાને કહેવું ઘટે છે ” આ પ્રમાણે વિચાર કરીને તેણે યોગ્ય અવસરે રાજાને કહ્યું કે “ હે રાજા! આપ નિરંતર પટરાણીને પાસે બેસાડી રાખો છો તે ઘડીત નથી. શુર, અગ્નિ, રાજા અને સ્ત્રી એ ચાર વેગલા રહ્યા કળા પ્રાપ્તિ કરે છે; તેથી તેમને નિરંતર સમીપ જાણે રાણીને સેવન કરતા નહીં પરંતુ અંધ જાણે તેમનું સેવન કરવું એટલે યોગ્ય અવસરે સેવન કરવું

૧૭૬

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

કદાપિ તમારે તેનું મુખ દેવેલા વિના ચાલવુંજ ન હોય તે તેનું રૂપ સ્ત્રીત-
રાષ્ટ્રીને પાસે રાખો.” રાજ્યએ તેની વાત કબૂલ રાખી અને એક પ્રતિબંધ
સિતારા પાસે રાષ્ટ્રીનું રૂપ ગિતરાહ્યું. એકદમ તેણે પેતાના શારદાનંદન
નામે સુરને તે રૂપ દેખાડ્યું. તેણે પણ પેતાની પંડિતાઈ બતાવવા માટે
કહ્યું કે “ હે રાજેન્દ્ર! આ રૂપમાં રાષ્ટ્રીની હાથી ભંધમાં ત્રિવક્ર કર્ણે નથી
એટલી ખામી છે ” આ વચન સાંભળીને રાજા બહુ વિચાર્ય પામ્યો અને
શારદાનંદનની ઉપર પેતાની રાષ્ટ્રી સાથે ત્વરક્રમે કર્યોતો શકવાઓ. તત્કા-
ળ બહુશ્રીત પ્રધાનને જોલાવીને હુકમ કર્યો કે “ શારદાનંદનને મારી
નાખો. આ બાબત ફરીને વિચારશે નહીં અને મને પુછશે પણ નહીં”
પ્રધાન બહુ વિચારમાં પડ્યો અને તત્કાળ શારદાનંદનને લઇને લાંબી બ-
હાર નીકળ્યો. શારદાનંદન પશુ પશ્ચાતાપ કરવા લાગ્યો કે મેં ફોગટ શા-
માટે ચતુરાઈ બતાવી. પ્રધાને નિર્ણય કર્યો કે “ આ બાબતમાં રાજ્યની
બૂલ થાય છે માટે આપણે સાદસ કરવું નહીં. સાદસ કરવાથી પાછળ
પરતાનું પટે છે “ એમ વિચારીને શારદાનંદનને પેતાના ધરના જોયરામાં
સુમ પજે રાખ્યો.

એક કદા રજપુત વિજયપાળ આટ્ટેડો કરવા ગયો તે એક સુગરની
પાછળ તેને મારવા દોડ્યો. દોડતાં દોડતાં બહુ ભૂમિનીકળી ગયો એટલે એક અટ
વીમાં આવી ચડ્યો. સુગર ભાગી ગયું અને રાત્રી પડવા આવી એટલે વ્યાધા-
દિ આપદોથી બચ પાળીને એક ઝાડ ઉપર રાત્રીવાસો રહેવા તે ચડી ગયો.
તે વક્ષપર એક વાનર હતો તેણે મનુષ્ય વાળાએ તેને આપકાર આપ્યો.
કેવ ક્રમ આવા આવી રહીતર પચાડ્યો અને કહ્યું કે “ તું રાજ્ય નિર્ભય
પણે અહીં રહે, તમારે હું તને વાસ નગરે પર્વેશાદી દમરા” અનેએ અ-
રથી અરથી રાતના વાસ કર્યો અને રાજપુત્ર નિર્ભયપણે વાનરના ખોળામાં
સુતો. એટલામાં એક વાઘ તે ઝાડ નીચે આવ્યો અને વાનરની પ્રાર્થના
કરવા લાગ્યો કે “ હે વાનર! આ મનુષ્ય મારું વક્ષ છે માટે તું તેને નીચે
નાખી દે. આપણે એક વનમાં રહેવારા છીએ અને પશુ વનતાપણે અધુ-
સરઆ છીએ. વળી મનુષ્ય વિશ્વાસ રાખવા યોગ્ય હોતા નથી તે સ્વાર્થ
સરે કે તત્કાળ મિત્રાઈ બૂઝી વ્થ છે અને વિશ્વાસવાત કરે છે” આ પ્ર-
માણે વાઘે ઘણી રીતે સમઘનઓ પણ વાનરે રાજપુતને તણ કીધો નહી.
વાઘને કહ્યું કે “ હું વિશ્વાસવાત કરું એવો નથી. આ મનુષ્ય મારે વિ-

સંબોધસત્તરી.

૧૭૭

આસે નિદ્રાવશ થયો છે તેને તણ દેવાથી-વિશ્વાસધાન કરવાથી જરૂર નહીં જવું પડે” આ પ્રગણે બ્યારે તેને દહ વિચારવાયો જાણ્યો ત્યારે વાક માન થઇ ગેસી રૂબા.

અર્થે રાત્રી વીતી એટલે કુંવર જાગ્યો અને વાનરને કહ્યું કે “તમે હવે સુખેથી મારા જોળામાં સુષ્ટ જાઓ.” વાનર સુતો અને નિદ્રાવશ થયો એટલે વાકે નીચેથી ગર્જનરવ કર્યો અને કુંવરને કહ્યું કે “હે મનુષ્ય તું એ વાનરને મુકી દે. એટલે તેને શક્ષણ કરી સંતોષ પામીને હું આહીથી ચાલ્યો જાક અને નહીતો તને શક્ષણ કરીશ” હીનસત્વી રાજપુત્ર સાચ તેના એક વચનથીજ શુદ્ધિ ભ્રષ્ટ થયો અને વાનરને પોતાના જોળામાંથી ધકેલી દીધો. “દુષ્ટુદ્ધિ પુરૂષો આપી રીતે વિશ્વાસ કરે છે અને તેના પાપઅંધનો વિલકુલ વિચાર કરતા નથી.”

વાનર વાકના મુખમાં પડ્યો કે તરતજ તેનું મુખ ફાડી ફાળ માસીને બહાર નીકળ્યો અને રૂદન કરવા લાગ્યો. વાકે તેને દસીને પુછ્યું કે “તારો બચાવ થયો છતાં તું આ માટે રૂદન કરે છે?” તેણે કહ્યું કે “આ વિશ્વાસધાતી મનુષ્યની શી ગતિ થશે તેનો વિચાર આવવાથી હું રૂદન કરું છું વળી કહ્યું છું કે મારી પેઠે જે પોતાની જાતિને, કુળને, સમૂહને ઓડી દુષ્ટને પીલનની સાથે સંબંધ જોડીને રાચે છે તેની છેવટે આ ગતિજ થાય છે. હું પણ એ મનુષ્ય, મારે ને એને પ્રીતી શી, તે છતાં મેં વિજાતીય સાથે પ્રીતી કરી તો તેનું મને આનું ફળ ગળ્યું.”

આ વાક અને વાનર બંને દેવ હતા અને તે રાજપુત્રની પરિક્ષા કરવા સારૂ રૂપ યદ્દસીને આવ્યા હતા. વાનરે ત્યાંથી ચાલતાં જતાં રાજપુત્રને ગાંઠો કરી મુક્યો એટલે તે “વિશભેરા” “વિશભેરા” જોલતો વનમાં ભટકવા લાગ્યો.

અપૂર્ણ

સંબોધસત્તરી.

અનુસંધાન પૃષ્ટ ૧૬૫ થી.

પૂર્વે તદ્દ મી ગાપાના જાવાયમાં મૂળ ગાપાને અનુસારે માંસને વિ-

૧૭૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

ને નિગોદીયા છોડેલી કલ્પતિ કરેલી છે. ટીકાકાર કહે છે કે “ નીચાદ શબ્દે કરીને જેટલી જીવો પશુ કહેવાય તેથી માંસમાં જેટલી છોડેલીજીવ કલ્પતિ થાય છે તેથી તેની નહીં એમ બન્યું. અને ગાયમાં કયા પ્રમાણે નિગોદીયા છોડેલી કલ્પતિ હોય તે માંસને પશુ અનાંતકલ્પણું પ્રાપ્ત થાય માટે તે વિચારવા જેવું છે ”

કેવલાએક પ્રાણીઓ માફી સંગતિ વિગેરેના કારણથી પ્રથમ વ્રત નિયમાદિ અદ્યજ કરેલા હોય છે તેનો ભંગ કરે છે તે વખતે તેમ કરવાથી કેટલું પાપ અંધાય છે તેના વિચાર કરતા નથી તેને સમજવામા માટે શ સ્ત્રકાર કહે છે—

આજમ્મં જં પાવં, વંધ્વઙ્ મિચ્છત્તમંજુઓ કોઙ્ ।

વ્યયમંગકાઝ મળો, વંધ્વઙ્ તેંચેવ અઢ્ઢુગુણં ॥૨.૦૧॥

અર્થ—(મિથ્યાત્વ સંયુક્ત કોઈ પ્રાણી જન્મ પર્વત જેટલું પાપ થાંધે છે તે કરતાં આઠગણું પાપ વ્રત ભંગ કરવાનું મન કરનાર થાંધે. ૧૦૦.

બાવાર્થ—વ્રત ભંગ કરવાનું મન કરનાર, મિથ્યાત્વની છંદગાની પર્વતના પાપ કરતાં આઠગણું પાપ થાંધે ત્યારે પછી વ્રત ભંગ કરનાર તે કેટલું પાપ થાંધે તે વિચારવાનું છે. આમાં આશય એવે રહેશે છે કે વ્રત અદ્યજ કર્યા પછી તેનો ભંગ કરવો તે પ્રાણુમની અત્યંત કલ્પના પાયા નિના થાનતુ નથી તેથી તેને મિથ્યાત્વ કરતાં વિશેષ કર્મવધ પાપ છે. એક વેપારીને ક્ષેત્રારને ના કહેવાનો પ્રસંગ આવે અને “ નહીં આપું ” એવી ચોષી ના કહે તે નિરંતરના દીવાળીયા કરતાં કેટલી બધી નિરોપ નિઃશંકતાનું પરિણામ છે તેનું અતુમાન વિચારવાથી આ વાતનું પશુ અનુમાન સમજી શકશે. આટલા માટેજ શ સ્ત્રમાં કહેવું છે કે વ્રત અદ્યજ કરવું શીયાળાની જેમ અને પાળવું સિંદની જેમ. એટલે વ્રત અદ્યજ કરતી વખત શિયાળ સદશ કાપરખણું થતાવયું. પરંતુ અદ્યજ કર્યા પછી પાળવામાં તે સિંદની જેમ અરીરેપણું થતાવયું. પ્રાણુ ત્યાં પશુ વ્રત ભંગ ન કરવો. એક જગ્યાએ કહ્યું છે કે—પ્રાણુ ત્યાગ કરવો તે શ્રેષ્ઠ છે પણુ વ્રતનો ભંગ કરવો તે શ્રેષ્ઠ નથી. કેમકે પ્રાણુ ત્યાગ કરતાં તે કાણુ માત્રજ દુઃખ થાય છે પરંતુ વ્રત અંધન કરવાથી તે નહીં જન્મું પડે છે તેથી અસંગેમાન વ્રત પર્વત દુઃખ વોગવયું પડે છે

ઉપરની વાત તેા અદરશને માટે કરી દો મુનિને માટે કહે છે—

સંબોધસત્તરી.

૧૯૮

મુનિના પાંચ મદાવતામાં ચતુર્થ વ્રતની મુખ્યતા છે. પીળા વ્રતોમાં અતિ-
ગાર લાગવાથી અથવા કિચિત્ ભંગ થવાથી પ્રાયશ્ચિત્ત મહત્ત્વાદિકે કરીને
તેની શુદ્ધિ પાપ છે. પરંતુ ચતુર્થ વ્રતનો ભંગ થવાથી તે ચારિત્રનો મૂળ
ધીંગળ વિનાશ પાપ છે. શાસ્ત્રકારે પીળા વ્રતને ધાતુ પાત્રની અને ચતુર્થ
વ્રતને મુકતાપ્રાણની ઉપમા આપેલી છે. એટલે ધાતુપાત્રનો વિનાશ થયે તેને
ગળીને કરીને પાછો લેવો તેવો ખાટ કરી શકાય છે અને પરંતુ મોતી ભાગ્યું
તે કઠાવી કાઢે શાળું થતું નથી. તેથી ચતુર્થ વ્રત જે અલ્પચર્ય તેની વિ-
શેષતા છે. તેનો ભંગ કરનાર કટકું પાપ બાધે તે ગતાવવા માટે શાસ્ત્ર-
કાર જે ગાયાવડે કહે છે--

સયસહસ્તાણ નારીણં, પિટ્ટં ફાઢેઙ્ગ નિઘિષ્ણો ।

સત્તદ્દમાસિણ્ ગમ્ભે, તપ્પફઢંતે નિક્કિત્તેઙ્ગ ॥૧૧॥

તં તસ્સ જત્તિયં પાવં, તં નવગુણિય મેલિયં હુજ્જા ।

પ્પગિધ્ધિય જોમેણ, સાહુ વંધિજ્જ મેહુણઓ ॥૧૨॥

અર્થ—એક લક્ષ ગર્ભવતી સ્ત્રીઓના નિર્દયપણે પેટ ત્રીરે અને તેમાં
થી બહાર આવેલા સાત આઠ માસના તરફડતા ગર્ભને ગારી નાખે તે પ્રાણીને
નેટકું પાપ લાગે તેને નવગણું કરીએ તેટલું પાપ એક સ્ત્રીના મોઝે ક-
રીને મૈથુન સેવન કરવાથી સાધું બાધે.

બાવર્થ—મુનિને વ્રત ભંગ કરીને મૈથુન સેવન કરવું તે અત્યંત પ્રજ્ઞા-
મ અગડના શિવાય અને એવું નથી. અને તેથી કર્મ બધ અત્યંત પાપ
એ સંબંધીત છે.

એવા વ્રત ભંગ કરનારની પાસે વ્રત નિયમાદિમહત્ત્વ કરવાની પ-
ણ શાસ્ત્રમાં આજ્ઞા નથી. તે સંબંધમાં કહ્યું છે કે—

અલ્લંઢિઅ ચારિત્તો, વયધારી જો વ હોઙ્ગ મેહથ્થો

તસ્સ સગામે દંમણ, વયગહણં સોહિ કરણં ચ ॥૧૩॥

અર્થ—અખંડ ચારિત્રવંત મુનિ અથવા વ્રતધારી મહત્ત્વ હોય તેની
સગીને સગકિત તથા વ્રત મહત્ત્વ કરવું અને આલોચણ્ય લેવી. છઠ.

બાવર્થ—કેટલાએક દુરાચારિઓ જ્ઞાતિ વિગેરેના બધા જ્ઞાતિ વિગેરેનું જ્ઞાન
નવાવવા માટે તેની પાસે પચ્ચખખાણ્ય લેવા વાસસેવન નખાવવો વિગેરે કરે

૧૮૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરશે છે. પરંતુ શાસ્ત્રમાં તેને માટે શું કહેયું છે તેનો વિચાર કરતા નથી ઉપરની ગાથામાં સ્પષ્ટ પણે કહ્યું છે કે અખંડ આસ્તિત્વવંતી પાસે સમકિત વ્રત તથા આજીવણ લેવી અને તેનો યોગ ન હોય તો વ્રતધારી અદરશની પાસે અદાણ કરવું પરંતુ પત્યક્ષ વનખંડન કરવાવાળા ની પાસે અદાણ કરવું નહીં જંગો પોતે વ્રત નહત છે તેઓ ધીમનો વ્રતમદાણ કરાશે એ દેખીતુંજ વિચરીત છે. કેમકે દરિદ્રી માણસ ધીમનો શી રીતે દ્રવ્યવાન કરી શકવાનો દત્તો? દાવના જરવિએ પોતે વનખંડન કરનારા હોય છે એટલુંજ નહીં પણ કેટલાકનો વ્રત ધારી શ્રાવકના કે સુનિ મદારાગના દૂષી હોય છે અને પોતે ધર્મ શુરૂપણું ગિથ્યા ડાળ ધાવનારા હોય છે તેમને વિચાર કરવાની જરૂર છે કે ધર્મ શુરૂ પાણું કાંઈ વંશ પરંપરા આદ્યું આવે તેવું નથી તે તો શુભના સમૂદયીજ પ્રામિ વન્ય તેવું છે. વળી પાસે દ્રવ્ય સમૂહ શિવાય એટી પેઠી માંડીને એવે અને એટા વેપારી છું એમ કહે પણ તેથી કાંઈ વેપાર ચાલી શકે નહીં. માટે એવું એવું દાંતીકપણું ધારણ ન કરતાં શુભીગતોના દાસ તરિકે વર્તવું, શુભીનું અદુમાન કરવું તેમની પ્રશંસા કરવી, પોતાના આત્માને નિયંત્રી સમજવા અને અંતઃકરણ પૂર્વક (ઉપરથી શ્રાવકોને બોળવા માટે નહીં) આત્મ નિદા કરવી એ તેઓનું કર્તવ્ય છે. એમ કરવાથી કાંઈકપણ શુભની પ્રાપ્તિ જાગ્ય યોગ હશેતો થશે અને વખતપર શુભ પરિજાગની વૃદ્ધિ થશે તો ફરીને વ્રતમદાણ કરવાથી આત્માનું પણ કલ્યાણ થશે.

(અખંડ.)

એક પ્રશ્ન.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના અધિપતિ સાહેબ!

શુરૂકાઈટેના તેહેવાર ઉપર શ્રી અમદાવાદમાં શ્રાવક સમુદાયના આગેવાન અદરશો મળવાના દત્તા એવું તમે લખતા હતા પરંતુ હવે સુધી તેને માટે આમંત્રણ પત્રો અદાર પડ્યા નથી તેથી આર વર્ષે મળનારી ગીટીંગ પણ અંધ રહી કે શું? આ બાબતનો ખુલાસો આપના આદક વર્ગને બનવા માટે પ્રયત્ન કરશે.

ઉત્તર—એ બાબતનો ખુલાસો શ્રી અમદાવાદ શ્રેક આણંદજી કલ્યાણજીના વહીવટ કરનાર પ્રતિનિધિ સાહેબો તરફ પણ લખીને મંગાવવો. ગીટીંગ મેળવાની કે ન મેળવાની તે એઓ સાહેબની મુનરાસી ઉપર મંદબ છે. તારી.

ચરચાપત્ર.

૧૮૧

ચરચાપત્ર.

(જૈનધર્મી ભાઈઓના પ્રમાદથી થતી ધર્મ કાર્યની હાની)

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશના અધિપતિ સાહેબ!

નીચેની દૃષ્ટિકૃત આપના પ્રસિદ્ધિ પામેલા માસિકમાં દાખલ કરવાની મેટ્રેસવાની કૃપા.

“હું મુંબઈથી કરાંચી ગયા વર્ષના બાદપદ માસમાં ગયેલો હતો ત્યાં આપણું એક ઘર દેરાસર સોલજર બગરમાં છે તેની અંદર મૂળનાથ-કૃષ્ણ શ્રી શામળાપાર્થનાથજી છે અને બે બાલુ જેત વણુના બે (જન બંધ છે. તે દેરાસરજના સમીપ બાગમાં માત્ર એક પાટણના શ્રાવકબા-ધની દુકાન છે અને તે સારી રીતે દેરાસરજની સાર સંભાળ રાખે છે. સોલજર બગરમાં ખીબ કોઇ શ્રાવકબાઇ રહેતા નથી. કરાંચી અંદરમાં વસ્તી ચાર બાગે વેચાયેલી છે. સોલજર બગર, સદર બગર, રણુહોડજની લેન અને કરાંચી શહેર. શ્રાવક બાઈઓની વિશેષ વસ્તી રણુહોડજની લેનમાં છે. તેને સોલજર બગર દૂર પડવાથી દર્શન કરવા જવાનું પણ મુશ્કેલ જ-ણવાથી તેઓએ મળીને દેશ પરદેશથી ટીપ કરી લાવીને પોતાને અનુકૂળ પડતી જગ્યાએ એક જિન મંદીર શિખરબંધ ૩૧૫૦૦૦) ખરચીને બંધાવ્યું છે. તે દેરા-સરજ બહુ વખતથી તૈયાર થયેલું છે. હવે માત્ર સોલજર બગરમાંથી પ્રતિમા જી લાવીને શબ મુદ્દરે તેમાં પ્રતિષ્ઠિત કરવાનું જ બાકીમાં છે. અર્દીના શ્રાવકબાઇ ઓમાં જેઓ મુખ્ય મુખ્ય આગેવાન હતા તેમાંના કેટલાએક મુન્દરી ગયા છે અને જેઓ દાહમાં આગેવાન છે તેમનામાં ન્યાત જનતની તેમજ અંદર અંદરની ખીજ ખટપટો વિશેષ હોવાથી તેઓ નવા દેરાસરજમાં પ્રતિષ્ઠા કરવાનું સંભારતા પગ નથી, તૈયાર થયેલા દેરાસરની કોઇ સંભાળ પણ લેતું નથી અને તેથી એક દેવ વિમાન સરખા જિન મંદીરમાં બગાડ થતો જાય છે તેમજ ગિથ્યા દૃષ્ટીએ પણ જૈનીઓની દારી કરે છે. તે તે વાત સર્વે જૈન બંધુઓને શરમ લગાડે તેની છે. માટે શ્રી કરાંચીના શ્રાવક સમુદાયને મારી નક્કના પૂર્વિક વિનતી છે કે-તેમણે આ બાબતમાં કોઇ પ્રકારનો વાંધો લા-વવો ન જોઈએ અને પોતાના આગળ પાછળના જે વાંધાઓ હોય તે પણ જેમ પોતાને ત્યાં સારે માકે આવસરે આગ્રુપર મુદ્દવામાં આવે છે તેમ આ

૧૮૨

શ્રી દેવવર્મ પ્રકાશ.

કાર્યને તો આત્મવિલાસ અને સર્વોત્કૃષ્ટ જ્ઞાણીને આજીવન સુખના વૈભવોએ અને વિચારવું વૈભવોએ કે વહેંચા પાતે આત્મું ધર્મ કરી કરતા નથી અને ખીજા કરનાર હોય છે તો તેને કરવા દેતા નથી. કરાવી કરા કરે છે તે તેને જસ આપવા દેતા નથી તેઓ કર્મ અધનના કરનારજી થાય છે માટે આપણાથી જાની શકે તો કરું અને ન જાની શકે તો કરનારને નાન પાવી પાનની મદદ કરવી. આ આપવામાં પ્રેમ એક જગતું દિવ સદેશું નથી કરું આપ્યા કરાંનીના સમયું દિવ સદેશું છે માટે આપ્યા છે કે આ વિનંતી ઉપર તેઓ લક્ષ આપશે. તેમ છતાં જે તેઓ લક્ષ નહત આપે તો આવી દેવ જોશાનીજોશન જોડ છૂટીઆના આગેવાન અદરશ્યે પ્રત્યે તેમજ ખીજા પાણુ જિલ્લાની દેવવર્મજીઓ પ્રત્યે વિનંતી છે કે તેમજો આ આપવા વધારે લાભને જ્ઞેમ અને તેમ નાકીદે નવા દેરાસરજીમાં પ્રવિષ્ટ થાય તેમ કરવું વૈભવોએ. કેટલાએક ઉદાર અદરશ્યે પોને નવા દેરાસરજી અંધારે છે તો તે કરતાં આમાં કાંઈ આજો પુન્ય અંધ નથી. જાણી આમાં અર્થ પાણુ કાંઈ નાકે નથી. દેરાસરજી તો તૈયાર છે માત્ર પ્રવિષ્ટ મહોલવવ વિચેરેતો અર્થ કરેલાં મરે તેજ અર્થ છે. આ કર્મ અનવાથી વાગ વિષેય છે કારણ કે આ વિનવ મંદિર સજાડવાથી જગ્યાએ દેવાથી સર્વે દેવવર્મજીઓને જ્ઞેમ પુન વિચેરેતો નિરંતર લાભ મળી શકશે અને અન્ય મતિઓ પાણુ લાંસી કરતા અટકશે એટલે એક પાંચને જે કાજ થશે. આશા છે કે આ આપવા કરાંનીના સંધવાળા અથવા તો ખીજા જિલ્લાની દેવવર્મજીઓ સત્તર લક્ષપર એજે અને શ્રી શામળાપાણનાથજીને નવા તપપર વિરાજમાન કરીને પુન્ય અંધવા ભાગીદાર થશે.

તપાસ

એક પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

(સત્કુવામાં દીક્ષા મહોત્સવ.)

મુનિરાજ મહારાજશ્રી વૃદ્ધિવંદના શિષ્ય મુનિ દેમવિલ્લવજી તથા મુનિ ધર્મ વિલ્લવજી ગણુ જોમાણુ શ્રી લીંગની રજા દવા. તે પ્રસંગે તેમના ઉદ્દેશથી ઘાલક લીંગુવન કચગ તથા વહવગ લક્ષ્મીચંદને વેરજ્ય ક્રમવ થયેલા અને તેમજો દિક્ષા ક્રેતા વિચારવજીઓને ત્યારવાદ સત્કુ મુનિરાજે

पत्तमान सभायाश्.

103

त्यांथी विदार क्यो अने ते जने आचक्राने दीक्षा देवानुं मुनि धर्मविज्य
 श्वनी वरमज्जुगि मादया अंदर देवाथी त्यांना आवक वर्गे आयेद क्यो
 येथे त्यां ह्युं मद्रुवा केडेर वेपार देवज्यारतुं आयादांनी अरेडुं छे त्यां
 दीक्षा मद्रोत्सव गडु वर्ष थया पीलकुत्र योत्र न देवाथी त्यांना आवक
 समुदायने गडुज क्रियाद हतो मुनि. देग विज्यथ. धर्मविज्यथ तथा दु-
 लम विज्यथ पोसमुदी. १५ मे मद्रुवे पधायी ते वपने त्यांना आवकये
 गडुज नाम धुमथी सागैयुं क्युं दनुं. दीक्षा देवा मद्रुज्जारा जने ज्य
 पथु सायेज हता. दीक्षानुं मुद्रुत मादाशुद र युपवार तुं हतुं. पोसवद
 १० थी गडुज मद्रोत्सव शर करवागां आच्यो हतो. देवासरथगां सुशोबनी
 मद्रुपथि रचना करी हती. दररोज पूज नज्यानी हती. श्रीधुगीयावणा शेर
 सपारागवाळ हुलमदास आनेवा देवाथी मद्रोत्सवनी शोभागां सारी पुर्ति
 यथ हती. पोसवद १२ शे वरधोडा अडादीने तेग्ये पूज नज्यानी हती.
 पोसवद १३ शे वार वननी पूज नज्यानीने छंद छंद्याणी क्यो हता. पो-
 सवद १४ शे ज्ञान दिवा द्रुमारीकाने मद्रोत्सव कनीने पंच द्रुम्याणी पू-
 ज नज्यानी हती. पोसवद १५ मे जने दीक्षा देवासाजोना प्रुवेक अच्यो
 हता ते तमाग दाडोये तेगज केरडाक अन्यमनियोये पथु पधाय्या
 हता. पद १३ शे मुनि कभण विज्यथ तथा प्रेमविज्यथ आच्यो हता
 अने मादाशुदी १ मे मुनी. छमेद विज्यथ गथी जे शिष्यो साधे पधायी
 हता. मुनीराजना हाया. ८ ओडका यजथी आवक वर्गना कत्साहगां वृद्धि यथ
 हती. मादाशुद रने दीक्षानुं मुद्रुत देवाथी शुदी १ नी रात्रे आया शरे.
 रमां अगार पयावयाने साद पच्यो हतो. गदज्जव सनेनी ओडदीनी
 देवाथी प्रेस, हन, वरणा, अंदर तथा तमाग वेपार यथ रवेा हतो.
 दरेक पधायणाये पोव पोवानी राथ पुथीथी धधो पध राच्यो हतो.
 आतुं अगार पच्यानुं केप्रपथु वपत जनेडुं स्मरथगां आवतुं नथी.
 आ वपतने दीक्षा देवारा जनेज्यने जेईने शेदेरनी तमाग
 वरतीना गन उत्रसायमान थया हता. शुद र जे सवारना उ वागाथी
 वरधोडानी तैयारी थता लागी हती साडादश वागे वरधोडा आयेथे हतो,
 वरधोडानी शोभा अवर्जनीय हती. गदरगागथी पथु वरधोडानी तथा
 मद्रोत्सवनी जेवा माटे पुश्कण गाथुसे आनेवा हता. वरधोडानी बंध्या-
 म वदर न पधोये तेरवा निरासरगां हती. शेदेरना तमाग शेर साडुकरे

૨૮૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પરવૈદ્યમાં આગ્યા હતા. દીક્ષા લેનારા જાનેના સંયમીઓ તરફથી રત્ન ગણેલી હતી. ત્રીબુજન ક્યારનો બાઈ શાવકોંદ તેની સાથે પેલા ગાદીમાં આગર લખને શેકો દત્તો અને વજ્રમળી ગામીએ વજ્ર પાતળી એક ધ્યાન લીધી હતી. આટીની ડાબે કેવાના ૩ ૧૫૦) કોલવના પેઠાપર પેસવાના ૩૫૫) રત્ન પાતળી વિશેરું, ધી મળુ ૨૫) દીક્ષા લેનારને આગર (વજ્રવાના, છત્રી ધરવાના તથા ગાડી હાંકવાના ૩ ૧૨૫) અને સમગ્ર દીવકો લેવાના ૩ ૪૦) કૃપા મળાને સુગારે ૩ ૬૦૦-૭૦૦ લેવાયા હતા. વર્તી-હાન દેવમાં પ્રકૃત્ય પેસા ઉદગ્રહમાં આગ્યા હતા. એ તરફથી આવેલા ઉપરાંત શોકા તરફથી પણ સારી રકમ નાખવામાં આવી હતી. વર્તીપ્ર આગ્યા શેકેરમાં દુર્યોને એક વાગને શેકેરથી દૂર એક તાર પાકે આવેલો દત્તો ત્યાં એક વહસા નીચે ગળી ક્રોધિત્વજ્જના દાવથી દીક્ષા આપવામાં આવી હતી. ત્રાગ રચણતા મુત્તી, હેચાકલ્પજ્જના શિષ્ય મુત્તી, વિષો-કલ્પિત્ય (ત્રીબુજન) તથા વિષોર્દાકલ્પ્ય (વલગ) એ પ્રયાણે કરવામાં આવી હતી. દીક્ષા લેનારના સંયમીઓ કીંગડી, વજ્રાણુ તથા વાંકાનેર વિશેરથી આગ્યા હતા તેમણે પણ પયાશકિત સાથે ખર્ચ કરી દત્તો, દેશી પરદેશી સુગારે ખંદર હમ્બર માણુસ પરવૈદ્યમાં એકડું મળ્યું હતું. દીક્ષા લેવાના સમયેજ પાંચ શાવકોએ સન્નેડે ચતુર્થ વ્રત ઊગર્યું હતું અને વીસ વાઈ-ઓએ વીશરયાનકની ઓળી ઊગર્યી હતી.

દીક્ષા લીધા પછી પાછા વળતાં આગર અર્ધેવંદ વળવાવંદ (દીવેજ રહવાના દેવવાહર અને દીક્ષા લેનાર વગમના પાંચી) ના વાગનાં આ પીને રજા હતા. ત્યાં દીક્ષા લેવાના સંયમીઓ તરફ તેની જગ્યા ત્રાગ પાતળાં આવેલો દત્તો શુદ્ધ વજ્ર પાતળીપ સાથે આગનાં પચાણે હતા.

ગળી ક્રોધેર્દાકલ્પજ્જના પ્રયાણથી લોકાવના વર્તીના પાંચાંતો નીચાવ થયો દત્તો અને અદુ દીવસની શુક્રાઈ મટી મછોને એકવ રત્નપીત્તપત જમ્યું હતું.

અદુ વર્ષે આવેલો મોથો મહેસવન થવાથી અને સર્વે બાઈઓના ગ્રંદ પામતા કલ્પાહવટે થોચા વિશેષ આવાથી જૈનધર્મની અદુજ કિર્તિન થઈ છે. આવા મહેસવમાં વિશેષ પ્રકારે બાગ લેવારે મુન્યપંથે પણ વિશેષ કર્યો છે માટે સર્વે જૈનધર્મીઓ ધર્મ સંયમી મહેસવમાં પયાશકિત બાગ લેવો એવી અગારી પ્રાર્થના છે.

૧૫૨૫.